

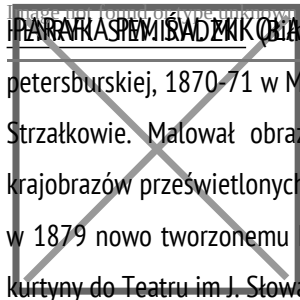
czwartek, 13.07.2023

Życie wsi w malarstwie polskim - cz.4

ADAM SETKOWICZ urodził się 1876 roku w Krakowie. O życiu artysty wiadomo niewiele. W latach 1891-1894 studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, w latach 1897-1898 naukę uzupełniał pod kierunkiem Teodora Axentowicza. Malował sceny rodzajowe z życia wsi polskiej: kuligi, polowania, obyczaje ludowe, a także krajobrazy leśne. Rzadziej malował widoki architektury krakowskiej, sceny alegoryczne i obrazy o tematyce judaistycznej. Nie uległ wpływom awangardowych kierunków w sztuce końca XIX i początku XX wieku. Tworzył głównie w technice akwareli i farby olejnej. Cechą charakterystyczną wielu prac są ich małe formaty. Zajmował się także grafiką użytkową. Artysta współpracował z wydawnictwem "Salon Malarzy Polskich", dla którego tworzył karty pocztowe: świąteczne oraz patriotyczne, z wizerunkami Józefa Piłsudskiego i Tadeusza Kościuszki. Zmarł 24 października 1945 i spoczywa na Cmentarzu Rakowickim.

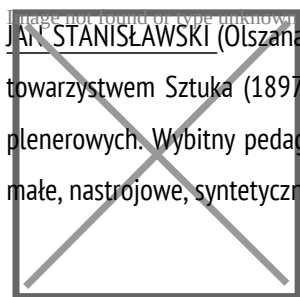
KAZIMIERZ SICHULSKI (Lwów 1870 - Lwów 1942). Urodzony w 1879 roku we Lwowie Kazimierz Sichulski zwany Sichulem stał się jednym z wyrazistszych i wszechstronniejszych malarzy. Jest powszechnie kojarzony jako barwny ilustrator Huculszczyzny, ale ważne miejsce w sztuce polskiej zyskał również dzięki karykaturom, które rysował bądź malował. Sichulski trochę wbrew swoim oczekiwaniom i ambicjom artystycznym dołączył do grona najważniejszych polskich karykaturzystów. I to w dużej mierze dzięki niemu karykatura zaczęła być samodzielną gałęzią sztuki. Artystycznie ukształtował go Kraków, gdzie od 1901 roku studiował w Akademii Sztuk Pięknych w klasie Józefa Mehoffera, Leona Wyczółkowskiego; a także, co miało duży wpływ na jego warsztat, w pracowni malarstwa dekoracyjnego prowadzonej przez Stanisława Wyspiańskiego. Sichulski był podobno przez Mistrza szczególnie faworyzowany. Dla artysty wyrosłego ze szkoły Wyspiańskiego atrakcyjnym tematem stała się barwność i dekoracyjność Huculszczyzny. I to właśnie obrazy o tematyce huculskiej stały się wizytówką wielowątkowej twórczości Sichulskiego.

ZYGMUNT SIDOROWICZ (Lwów 1846 - Wiedeń 1881) Po studiach Politechnicznych we Lwowie studiował malarstwo w Wiedniu (lata 1864-67). W 1871 roku wyjechał do Monachium, gdzie związał się z grupą artystów skupionych wokół Józefa Brandta i Maksymiliana Gierymskiego. Koledzy zaliczali go do ścisłego sztabu Brandta. W 1877 roku wyjechał na stałe do Wiednia. Malował sceny rodzajowe i portrety, ale przede wszystkim pejzaże, często ukazujące przyrodę na pograniczu dnia i nocy. Wykonywał kopie dzieł starych mistrzów i rysunki do czasopism.

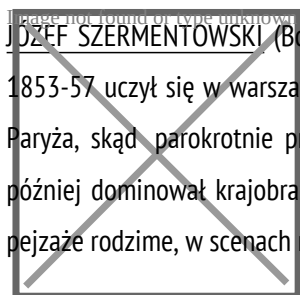

HENRYK HEKTOR SIEMIRADZKI (Białorod k. Charkowa 1843 - Strzałków k. Częstochowy 1902) Studiował malarstwo w Petersburgu, 1870-71 w Monachium u K. von Piloty'ego. W 1871 wyjechał do Rzymu, w Polsce spędzał letnie wakacje w swoim majątku Strzałkowie. Malował obrazy o tematyce antycznej, przeważnie sielankowo traktowane sceny rozgrywające się na tle idealnych krajobrazów prześwietlonych słońcem. Tworzył też kompozycje z życia pierwszych chrześcijan (słynne Pochodnie Nerona, 1876, ofiarował w 1879 nowo tworzonemu Muzeum Narodowemu w Krakowie), obrazy o tematyce biblijnej, historycznej, krajoobrazu i portrety. Wykonał kurtyny do Teatru im J. Słowackiego w Krakowie i do teatru lwowskiego.

Henryk Hektor Siemiradzki zdobył sławę za życia, jaką nie mógł się nigdy wcześniej ani później poszczycić żaden polski artysta. Po śmierci jednak wraz ze swą epoką i jej malarstwem został niemalże wyklęty. Pod koniec życia miał już z całą pewnością tego świadomość. Ojciec malarza był carskim oficerem. Mimo tego faktu Siemiradzcy swe dzieci wychowali w atmosferze głębokiego patriotyzmu. Przyjaźnili się z Mickiewiczami, w szczególności z rodziną brata wielkiego poety. Z drugiej strony artysta charakteryzował się w późniejszym życiu niezwykle zachowawczym podejściem do patriotyzmu.

JAN STANISŁAWSKI (Olszana na Ukrainie 1860 - Kraków 1907) Jeden z głównych przedstawicieli polskiego modernizmu. Współdziałał z towarzystwem Sztuka (1897). W 1897 objął katedrę pejzażu w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych, gdzie wprowadził metodę studiów plenerowych. Wybitny pedagog. Z "klasy pejzażowej" Jana Stanisławskiego wyszło wielu znanych pejzażystów. Jan Stanisławski malował małe, nastrojowe, syntetyczne pejzaże o szerokiej paletce barwnej.

JÓZEF SZEREMENTOWSKI (Bodzentyn 1833 - Paryż 1876). Początków nauki rysunku i malarstwa udzielał mu w Kielcach F. Kostrzewski, 1853-57 uczył się w warszawskiej SSP pod kierunkiem Ch. Breslauera, w 1858 uczęszczał do pracowni W. Gersona. W 1860 udał się do Paryża, skąd parokrotnie przyjeżdżał do kraju. We wczesnym okresie malował pejzaże z widokami architektury i zabytkowych miast, później dominował krajoobraz wiejski z zaznaczającym się wpływem francuskiej malarzy szkoły barbizońskiej. Często i chętnie malował pejzaże rodzime, w scenach rodzajowych zwracał uwagę na problemy społeczne.

P.s. Zapraszamy do obejrzenia zdjęć w poniższej Galerii. Zdjęcia posiadają opisy. Aby je obejrzeć, należy uruchomić zdjęcie w trybie pełnoekranowym, a następnie nacisnąć przycisk składający się z 9 kafelków (thumbnails).

Strona oraz materiały zawarte w niej są objęte prawami autorskimi. Wykorzystywanie, kopiowanie i publikowanie części lub całości treści i informacji zawartych na stronie Parafii wymaga zgody Administratora Serwisu Parafii św. Mikołaja w Lipowcu Kościelnym (adres e-mail w nagłówku strony).

